

انتظار

در آینه‌ی شعر

سراینده: محمد علی صفری «زرافشان»

سرشناسه	:	صفری، محمدعلی، ۱۳۲۰ -
عنوان و نام پدیدآورنده	:	انتظار در آینده شعر/سراینده محمدعلی صفری (زرافشان) .
مشخصات نشر	:	مشهد: آیین تربیت، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	:	۴۹۶ص.
شابک	:	۹۷۸-۹۶۴-۴۲۸-۵۲۰-۲
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	داستان‌های مذهبی — قرن ۱۴ / شعر مذهبی
یادداشت	:	چاپ چهارم
رده بندی کنگره	:	PIR ۸۱۳۴
رده بندی دیویی	:	۸ ۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۳۸۴۷۶۱

www.ketab.ir

نام کتاب..... انتظار در آینده شعر

سراینده محمدعلی صفری « زرافشان »

ناشر آیین تربیت

نوبت چاپ اول ۱۳۹۹

قطع رقعی

شمارگان ۱۰۰۰ نسخه

قیمت ۵۰۰۰ تومان

چاپ معین ۳- ۵۱۳۸۵۸۴۴۰۱

شابک ۹۷۸-۹۶۴-۴۲۸-۵۲۰-۲

بخش ۰۹۱۵۵۰۴۰۰۸

«حق چاپ محفوظ است»

پیش گفتار

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، حَبِيبِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ، أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ سَيِّمًا خَلْفَ الْمُنتَظَرِ الْحُجَّةِ الثَّانِي عَشَرَ أَزْوَاحًا وَالْعَالَمِينَ لَهُ الْفِدَاءُ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

اَللّٰهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّةُ بْنُ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلاً وَعَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

...وَأَمْسُ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَائِلًا بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ...

خدایا! برای ولیات حجت بن الحسن (صلوات تو بر او و بر پدران گرامی اش) در این ساعت و در همه ی ساعت ها: سرپرست، نگاهبان، رهبر، یاور، راهنما و دیده بان باش! تا او را در زمین خویش با رغبت ساکن گردانی و در آن، مدتی طولانی بهره مند فرمایی!

به خاطر خوشنودی او بر ما منت بگذار (مارا به سوی گفتار و رفتاری هدایت کن که آن حضرت از ما راضی شود) و رأفت، رحمت، دعا و خیر او را شامل حال ما فرما! تا آن جا که ما از رحمت و کامیابی نزد تو بهره مند شویم، آمین یا رب العالمین و اما:

انتظار یا برترین عبادت؟

یکی از کارهایی که جزء برترین عبادت‌های فکری به حساب می‌آید که باید در عمل نشان داده شود انتظار فرج است، در انتظار فرج آل محمد علیهم‌السلام بودن علاوه بر حسنات برای منتظر کارگشاست چنان که در روایات آمده است: «أَكْثَرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ»^۱ انتظاری که در روایات ائمه‌ی هدی علیهم‌السلام برترین عبادت به شمار آمده انتظار فرج مثبت؛ سازنده؛ پویا و مهیج است.

به دیگر عبارت: انتظاری که برترین عبادت به حساب آمده انتظاری است که منتظر را به اصلاح خود و خانواده‌اش و جامعه‌ای که در آن است سوق دهد نه انتظاری که: باید امام زمان بیاید و خودش کارها را اصلاح کند! معنای انتظار دوم آدمی را به سوی بی‌حیالی سوق می‌دهد می‌گوید: هر وقت میهمان‌هایم آمدند خودشان غذایی را که لازم دارند تهیه کنند!! خوش بختانه علمای بصیر در رابطه با اصلاح افکار منشوراً و منظوماً تلاش‌های فراوانی را در این راستا از خود نشان داده‌اند ولی به نظر می‌رسد که برای روشن شدن افکار عامه باید بیش‌تر تلاش شود.

کتاب‌های منشور

از صدر اسلام تا به حال کتاب‌های فراوانی در باره‌ی حضرت ولی عصر ارواحنا فداه به وسیله‌ی علمای برجسته‌ی فریقین به صورت منشور به زبان عربی و غیره چاپ و منتشر شده است مانند:

اخبار المهدی تألیف حماد بن یعقوب.
 البرهان فیما جاء فی صاحب الزمان، تألیف متقی هندی.
 البیان فی اخبار صاحب الزمان تألیف محمد بن یوسف گنجی.
 العرف الوردی فی اخبار المهدی، تألیف جلال الدین سیوطی.
 القول المختصر فی علامات المهدی المنتظر تألیف مقدسی.
 القطر الشهدی فی اوصاف المهدی تألیف شهاب الدین حُلوانی.
 المشرب الوردی فی اخبار المهدی تألیف ملا علی قاری حنفی.
 علامات المهدی، تألیف جلال الدین سیوطی.
 مناقب المهدی، تألیف حافظ ابونعیم اصفهانی.
 نعت المهدی، تألیف حافظ ابونعیم اصفهانی و...^۱
 * مجلد سیزدهم بحار الانوار: تألیف علامه‌ی مجلسی اعلی الله مقامه
 الشریف که به وسیله‌ی دانشمند محترم آقای علی دوانی ترجمه شده و به
 نام مهدی موعود بارها به چاپ رسیده است.
 غیبت: تألیف شیخ طوسی قدس الله سره به زبان عربی و اخیراً به قلم
 آقای مجتبی عزیزی ترجمه شده و به وسیله‌ی انتشارات مسجد مقدس
 جمکران به نام ترجمه‌ی کتاب غیبت شیخ الطائفه محمد بن حسن طوسی
 رحمه الله علیه منتشر شده است.
 غیبت نعمانی: تألیف ابن ابی زینب که با ترجمه‌ی سید احمد فهری
 زنجان‌ی در سال ۱۳۵۹ راهی بازار شده است.